

Afgiftspligten omfatter derimod ikke selskaber, der udelukkende driver virksomhed ved genforsikring.

3) Statsanstalten for Livsforsikring.

4) Pensionskasser og pensionsfonde.

Afgiftspligten omfatter i første række de tværgående pensionskasser og firmapensionskasserne.

De tværgående pensionskasser omfatter en række store pensionskasser (f.eks. for akademikere og hospitalspersonale), der har en forsikringslignende status. Disse pensionskasser er omfattet af loven om forsikringsvirksomhed.

Firmapensionskasserne adskiller sig fra de tværgående pensionskasser ved, at de er knyttet til en bestemt virksomhed. Medlemmerne kan derfor kun foretage indbetalinger til pensionskassen, så længe de er ansat i virksomheden.

Såvel medlemsantallet som størrelsen af den opsparede kapital varierer stærkt inden for gruppen af firmapensionskasser, hvoraf mange er under afvikling. Hovedparten af firmapensionskasserne er omfattet af pensionskasseloven og under tilsyn af forsikringstilsynet. Visse firmapensionskasser er dog under tilsyn af andre offentlige myndigheder.

Endvidere omfatter afgiftspligten pensionsfonde, der er godkendt i medfør af pensionsbeskatningslovens § 6. Disse fonde yder pensioner med løbende udbetalinger. Fondene omfattes hverken af lov om forsikringsvirksomhed eller af pensionskasseloven. Fondenes vedtægter skal godkendes af statsskattedirektoratet.

5) Den sociale Pensionsfond.

6) Arbejdsmarkedets Tillægspension.

7) Lonmodtagernes Dyrtdisfond.

8) Hjælpe- og understøttelsesfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 52, og andre hjælpe- og understøttelsesfonde med pensionslignende formål.

Der er tale om fonde, der er oprettet af en arbejdsgiver til understøttelse af personer, der er eller har været ansat i virksomheden, og deres nærmeste pårørende. Sådanne fonde kan godkendes af statsskattedirektoratet i medfør af pensionsbeskatningslovens § 52. Disse fonde kan alene have pensionslignende formål, og fondenes midler skal anbringes efter de regler, der gælder for pensionskasser.

Fonde, der godkendes efter ligningslovens § 14 F, er ikke omfattet af afgiftspligten. Disse fonde skal have andre formål end pensionslignende, f.eks. ferie, undervisning eller lignende, og anbringelsen af fondens midler er alene begrænset af statsskattedirektoratets godkendelse af vedtægterne.

Fonde, der i sin tid blev godkendt efter renteforsikringslovens § 21, kunne have andre formål end pensionslignende formål. Heller ikke disse fonde er omfattet af afgiftspligten.

9) Kapitalpensionsfonde (opsparing i pensionsøjemed uden for pengeinstitutter).

Der er tale om fonde, der er godkendt af statsskattedirektoratet i medfør af pensionsbeskatningslovens § 12. Kapitalpensionsfondene adskiller sig fra opsparingsordninger i pengeinstitutter ved, at der sker en fælles forvaltning af de bidrag, der indbetales til medlemmernes pensionsopsparing. Medlemmernes konti tilskrives en forholdsmæssig andel af overskuddet.

10) Tontineordninger.

Disse ordninger går ud på at sikre deltagerne aldersforsorgelse, jfr. pensionsbeskatningslovens § 7, stk. 1, sidste punktum.

En ordning af denne karakter kan betragtes som den oprindelige form for selvpensionering på forsikringslignende grundlag. For hver deltager i den pågældende afdeling eller tontine under det pågældende pengeinstitut er der oprettet særskilt konto, hvorfra der efter nærmere regler finder rættvisse udbetalinger sted. Når en af deltagerne dør, tilfalder indestændet på den pågældende konto de øvrige deltagere.

Tontineordninger er sjældent forekommende. Der er ikke godkendt tontineordninger efter pensionsbeskatningslovens ikrafttræden den 1. januar 1972. Ældre tontineordninger behandles skattemæssigt som pensionsordninger med løbende udbetalinger efter en overgangsregel i pensionsbeskatningsloven.

De afgiftspligtige opsparingsordninger i pengeinstitutterne, som er omfattet af *stk. 2*, er:

1) Pensionsopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens §§ 12 eller 13 (opsparing i pensionsojemed i pengeinstitutter).

Det drejer sig om individuelle pensionsordninger, hvor det opsparede beløb med renter udbetales ved pensionering eller død. De kan kun oprettes i forbindelse med ansættelsesforhold. De opsparede beløb kan, hvis den afgiftspligtige ønsker det, anbringes i værdipapirer, jfr. bemærkningerne til § 3, stk. 2, og § 3, stk. 3, nr. 9.

2) Selvpensioneringskonti.

Selvpensioneringskonti er individuelle opsparingsordninger, der kan oprettes af personer mellem 18 og 50 år. Der er fastsat grænser for, hvor meget der kan indbetales på disse konti, og kontiene skal være bundet mindst til det 60. år.

3) Indeksonti.